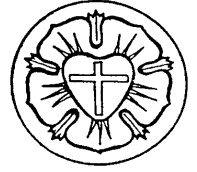

HÍRNÖK

A MEZŐBERÉNYI I. KER. EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG IDŐSZAKI LAPJA
VIII. évfolyam 2005. 3. szám - készül Hegyi Márton nyomdájában, 600 példányban

ADVENT

A lelkész gondolatai négy részre elosztva

Vannak ismerőseim, akik az egyházi esztendőben az adventi időszakot szeretik a legjobban. Többet jelent ez számukra, mint a szentesti betlehemi csoda átélése keresztyén testvéreik körében, a meghitt családi ünneplés vagy a száncsengős karácsonyi hangulat. Sokáig nem tudtam, miért is lehet már november végén lelkesedni, hiszen még olyan távol van az „ÚR érkezése”. Az elmúlt években már határozottan kezdtem meglátni az adventi hetekben rejlő kincs csillogását, s mostanában még nyilvánvalóbbá válik ezeknek a napoknak az áldásos volta.

Természetemnél fogva nem tartozom a türelmes emberek közé. Nem szeretek várakozni sem a buszmegállóban, sem bármilyen eseményre túl korán érkezni. Gyakran imádkozom, hogy tudjak megfontoltabb, ráhagyatkozóbb lenni, várni az Úr szabadítására, az Ő munkálkodásában bízni. Hiszen olvashatom az evangéliumban, hogy „magától terem a föld” (Mk 4, 28), tehát nem a földműves igyekezete függvényében bújuk elő a sarj! Sőt, abban is biztos lehetek, hogy aki valaha is megszívlelte a „Légy csendben és várj az Úrra” zsoltárverset, (Zsoltár 37, 7) nem szégyenült meg. De ezeknek az ígéknek a mélyre hatolása, életté válása nem történik máról holnapra, főleg olyan keresztyének esetében nem, akik hozzám hasonlóan többet tesznek- vesznek, és olykor nagy erőfeszítésre van szükségük a várakozáshoz. Milyen jó, hogy engem is, és minden

túlzottan tettere kész testvért ebben is tökéletesíteni akar és tud az Úr!

Bár „századok jönnek, s hamar el is tűnnek” és tagadhatatlan, hogy az öregedési folyamat alól nem lehet kibújni, örömmel szabad látni a múlt időben is Urunk szeretetét.

Az egyházi esztendő múlásával bölcsőbbé lehet válni és érettebbé, hiszen Istenünk ígében keresztül megtanít arra, hogy mikor kell szólni, és

mikor tanácsos hallgatni, mely helyzetben kell cselekedni, és mikor szükséges előre tervezni, akár a részleteket megvitatni. Ezek a hetek abban képesek nekünk segíteni, hogy lelki életünk is erősödjön, benső emberünk megfontolt, ne szétszórtan kapkodó legyen. Ezt azonban csak akkor érzük el, ha van időnk és elég bátorságunk négy szemközt lenni az Úr Jézussal.

Advent = ajándékba kapott idő az ige fölé hajolni, kezeket összekulcsolni, térdet hajtani, lelket felemelni... A mostani napok háttérben ott húzódik a kérdés: vajon igazán vágyakozom-e a türelmes keresztyén életre, vagy pedig

csak áhítózom utána, de ha már tenni kell érte, akkor nem teremtem meg a feltételeit annak, hogy a lelkemet áthassa a felülről jövő, átformáló erő? („Nem elég a jóra vágyani, a jót akarni kell... Váci M.) Az adventi koszorún fellobbanó gyertyafények a Lélek tüzeire hívják fel a figyelmet, s a Szentlelket csak kérni kell, s adatik! Így hát nem elegendő annak ismeretében lenni, hogy a türelmesség a Lélek gyümölcse, és óhajtani: bárcsak az én életem fáján is teremne. Éppen ezért, ha csak ott van az asztalon a szép adventi

koszorú, de semmi jelentőséget nem hordoz, nem figyelmeztet, nem készít legalább egy fohásznyi Istenre tekintésre, akkor jaj nekünk. Jaj, ha csak külsőség és hangulat az advent, de tartalmatlan, céltalan, hasznát veszett. Mert akkor az idő tényleg nyomasztóan szalad, a „perc-emberkék dáridója” (Ády) rettenetes haláltánc... Milyen jó, hogy Urunk ad időt, és alkalmakat a türelem megszerzésére és szemet, hogy ezeket a pillanatokot észrevegyük, s kihasználjuk!

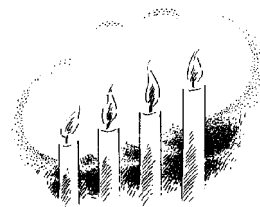
Advent, eljövétel. Jézus Krisztus, az Ige testté létele a legmagasztosabb perce az emberiség történelmének! Ezek a hetek Miatta megtelnek fénnel, reménnyel. Otthonunk, szívünk-lelkünk díszbe öltözik, egy csoda kibontakozása elevenedik meg előttünk, s annak részesei lehetünk. „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” Tit. 2.11 Mostanában sokat gondolok Máriára, Megváltónk édesanyjára. Milyen különös várakozás tölthette be azt a fiatalasszonyt! Gyermeket várt, Aki azonban az egész világ Ura! Pedig már az első tény is lélegzetelállító és hálára indító, könnyet csal a szemünkbe. Kedves asszonytestvérek közül már megannyian átérték ennek a csodálatosan örömteli várakozásnak a szépségét, titokzatosságát. Családok hozzánk hasonlóan tervezgetve várták gyermekük világra jöttét, aki titkon formálódik hosszú hónapokon át. Amikor gyermekünket vártam, akkor értettem meg igazán a türelem fontosságát, a megfontoltság értékét! Azokban a hónapokban jöttem rá, miért jó, ha hetek tucatjai telnek el a készülődéssel, és higgadtan mindent számba vehetünk. Egyszerű a magyarázat: formálódhat a lelkünk, így készülhetünk egy újfajta életre, új szerepekre. Mi tudjuk, mire és kire vártunk. Milyen jó, hogy Urunk hétköznapi életünket, testünket, sorsunkat használja fel abban, hogy még közelebb vonjon magához, képessé tegyen meglátni a türelem hasznát, áldását. Milyen jó, hogy Urunk mindent felhasznál ígéjének, a messiásváró nép életének megértetéséhez!

Oly sokan mégsem úgy az egyházi év első négy hetére, most mi. Nem szabad felednünk, hogy vannak keresztyén testvéreink, felebarátaink, akik számára ez az advent a göröngyös

néznek ahogyan

út része, s az, amit valójában közvetíteni akar, most úgy érzik, nem nekik szól. Mert bár eddig kitartóan várva várták az Urat, de nem tapasztalták meg, hogy „Ő lehajolt hozzám”... (Zsoltár 40, 2) Elgyötörtek, s várják a betegség megszűnését, hogy a kínok tagjaikból eltűnjenek; bíznak abban, hogy egyszer csak betoppannak a régen látott családtagjaik és enyhülhet lelki bánatuk. Tanácstalanok, s várják a családi konfliktusok, munkahelyi félreértések rendeződését. Magányosak, boldogtalanok, s várnak, vágnak egy szerető társra, reményeik beteljesedtére, Isten útjainak megértésére. Idősek, s talán egy szociális otthon vagy egy sötét szoba sarkában - mint már évek óta- várnak a könyörülő Istenre, Aki elhozza a halál óráját. Szegények, s a csodát, a kivezető utat, a mentő kezet várják. Megalázottak, kitaszítottak, s kíváncznak egy meleg fészekbe, a biztonságos otthonba. Éheznek és fáznak, nincs munkájuk - azon túl, hogy testi szükségletek megelégtetéséért kiáltanak, várnak a megértésre, egy jó szóra... Testvéreink ők is, akiknek nem olyan szép az adventjük, mert nem jut adventi kosztorúra, gyermekeik számára csoki Mikulásra és karácsonyi ajándéokra. S vannak köztünk, körülöttünk testvéreink, akiknek bár látszólag minden megadatik az ünnephez, de a decemberi hetek során inkább a keserűséget, semmint szívet melengető készülődést élik át.

Milyen jó, hogy Urunk senkit sem várat hiába, egyikünket sem nem küldi el üres kézzel. Milyen jó, hogy advent után biztosan eljön a karácsony, a beteljesedés! - Az egész földi életünk advent, messiásvárás. Óhajtsuk, hogy Ő jöjjön közelebb, teljesítse rajtunk ígéreteit. Aki nem csak vár, de kér, megérkezése után pedig mindvégig kitart Mellette, az életútjára visszatekintve nem keserű, és nem mondja magát nélkülözőnek, megtört életű koldusnak, hanem hittell vallhatja a földi élet küzdelmei után: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el az Isten az őt szeretőknak.” 1Kor. 2.9

„Várj ember szíve készen, Várd Isten Harcosát,
Ki üdvösség leszén, És békességet ad.
Fényt, életet hozva jó, Megtört az ősi átok,
Kit vágyakozva vártok, betér hozzátok Ő.” ÉK 140. vsz

KÖSZÖNJÜK SZÉPEN!

Mindazoknak
köszönettel tartozunk,
akik ebben az esztendőben
adományokkal,
egyházfenntartó
járulékkal segítették
gyülekezetünk életét, ill. a
hálaadó ünnepen is
adakoztak temetőnk
fenntartására és a
gyermekmisszióra.
Jóleső érzés volt a postai
úton érkező összegeket is
figyelemmel kísérni-
örülünk, hogy a távolból
ide gondolnak Testvéreink!

Sokak áldozatkészségét
tapasztalhattuk meg,
amikor katasztrófa-sújtott
területeken várták a
segítségnyújtást.
Sokan adakoztak a
székelyföldi
árvízkárosultak
számára is.

***Kérjük, segítsék
gyülekezeti újságunk
megjelenését
adományokkal.***

*„A jótékonyságról és az
adakozásról el ne feledkezzetek,
mert az ilyen áldozatokban
gyönyörködik az Isten.”
Zsidó 13,16*

Hálaadásra

Földre hullik a dió, koppan csonthéjas magja
Őszi eső hull a bezárt ablakokra
Elröpült a gólya, elszállt a fecske,
Elsárgult levelek hullanak a földre.

Véget ért az aratás, fekete a határ
A felszántott, üres földek illata száll.
Verejtékes munkánkhoz Tőled jött az erő,
Hála neked mindenért égi Szántóvető.

Munkánk gyümölcsei beértek,
Jöhetnek a csendes, pihenősebb napok.
Kamránk polcain sorakoznak a tele üvegek,
S zsákokban az új magok.

Új kenyér az asztalon, mellette friss, illatozó kalács
Ünnepre jöttünk, most van hálaadás.
Imára kulcsolódik kezünk, meghajtjuk fejünk:
„Köszönöm Uram! Köszönöm”- mondhatjuk együtt.

Bőséges esztendőt kértünk, mikor földbe kerültek a magok
Égi harmattal öntözted, majd süttetted rá a Napot.
Enyha szélben növesztetted a sarjadó vetést.
Ajándékba adtad nekünk a jó termést.

Az oltáron gabona, kenyér, gyümölcs... bor, must....
Ahogy megígérted, gondoskodtál rólunk.
Új évre új tavasz jön, új nyárra új ősz. Reméljük, mindig lesz,
Ki elhinti a magot, s betakarítás után hálába kezd.

Te adsz, Te hívsz most is, terítve az asztalod.
Hálatelt szívvel vegyük ajándékod!
Átölel minket gondviselő szereteted,
Soha ne hagyjon el, a Te áldó keze!
Segíts, hogy jól élhessünk a tőled kapott áldással, S jó szívvel
összük meg egymással.

Kohutné Drenyovszki Magdolna

Püspöki körlevél a stóla használatával kapcsolatban

Egyházunk három egyházkerületének püspöke a Liturgiai Bizottsággal egyetértésben az alábbi javaslatot terjeszti a lelkészek és gyülekezeteink presbitériumai elé.

2005. pünkösd ünnepétől kezdődően a három püspök istentiszteleti szolgálata során a gyülekezetekben bemutatja a Luther-kabáttra helyezett, az egyházi év liturgikus színeinek megfelelő úgynevezett lelkészi stólát, amelyet a protestáns egyházakban egyre gyakrabban alkalmaznak. Egy féléves bemutató időszak után minden gyülekezet presbitériuma eldöntheti lelkészével egyetértésben, hogy bevezeti-e istentiszteleti gyakorlatában a lelkészi stóla használatát.

A bemutatás szándékát az alábbiakban indokoljuk.

1) Szerinte a világon - de különösen Nyugat-Európa evangélikus egyházaiban - már korábban sor került a lelkészi stóla viseletének bevezetésére. Ezáltal a lelkész liturgikus megjelenése is jelzi az egyházi esztendő adott ünnepkörét. (Például pünkösdkor piros, Szentháromság vasárnapján fehér, az azt követő vasárnapokon zöld stb.)

2) Esetleges hazai bevezetésével kapcsolódunk a világ evangélikusságának liturgikus tradíciójához, amely sokrétű, és igen változatos.

3) A színes lelkészi stóla oldja a lelkész különben egyhangú, komor megjelenését a fekete színű Luther-kabátban.

4) Tábori lelkészeink katonai egyenruháján a lelkészi stóla jelzi, hogy viselői egyházi személyiségek.

5) A lelkészi stóla viselése kifejezésére juttatja lelkészeink ordinációját és a más keresztény egyházak lelkészeivel való lelki összetartozását.

6) Kórházban és egyéb, templomi szolgálaton kívüli alkalmakon való viselése fekete öltöny mellett egyértelműen azonosítja a lelkészt. Kérjük lelkészeinket és gyülekezeteinket, fogadják a bemutató kezdeményezést a liturgikus viselet gazdagodásának egyik sajátos formájaként, s majd egy fél esztendő múltán hozzák meg megalapozott döntésüket.

Az egyház Ura, a feltámadott Jézus Krisztus áldja meg az evangéliumért végzett szolgálatunkat magyarhoni egyházunkban és szerte a világon.

Budapest, 2005. április hó 15. napján

Erős vár a mi Istenünk!

Gáncs Péter püspök, D. Szebik Imre elnök-püspök, Iltz János püspök

AZ ORSZÁGOS KÖZGYŰLÉS

HATÁROZATA: Advent 1.

vasárnapjától alternatív módon lehetővé teszi a lelkészek számára a stóla viselését.

Egyházközségünkben a presbitériumok döntése kell megelőzze a bevezetését. 2005. novemberében presbitériumunk hozzájárult a stóla viseléséhez.

Mit tartogathat a jövő?

Új egyházi esztendőt kezdtünk november végén, s ezt szorosan követi majd az újév is. Ugyanakkor már elkezdődött egy új politikai időszak is. Még nem olyan nyíltan, ahogyan a választás előtti finisben, de már határozottan és jól érezhetően. A közszereplők egyre direkter fogalmazzák, véleményük markánsabbá válik. Félelmem, hogy sajnos ezzel nem írható pontosan körül, ami a következő hónapokban a politikai fórumok hangvételét illeti. Mert ugyanis már nincsenek illúzióim. Támadó, bántó, semmit sem szentnek, érinthetetlennek tartó, sőt lejárató kampányok előszelében élünk. Emberi méltóság, és egymás megbecsülése, csak szólalomok- a stílus azonban árulkodó. A hatalom vágya használja a „cél szentesíti az eszközt” elvet. Szokva vagyunk hozzá, de sosem lehet ezt megszokni. Mit tartogathat a jövő? Nem tudom, ki fog a választások során több voksot szerezni- igazából nekünk keresztyéneknek el kell fogadni bármilyen világi felsőbbiséget, ha annak regnálását megengedi az Úr. Mégis aggodalommal nézek az előttünk álló hónapokra: ki milyen arzenállal áll majd elő? Kiben milyen indulatok fognak majd felülkerekedni? S ki milyen messze merészkedik majd az áhított siker érdekében?

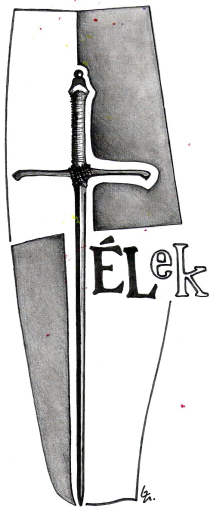
Amikor bódító ígéretekkel állnak elő, maradjunk józanok, és ne engedjünk a látszatnak! Figyeljünk oda, ki az, aki az örök értékek mellett foglal állást, s nem egy tál lencsét kínál. Figyeljünk oda, ki miként bánik ténylegesen Isten, (egyház) haza s a család ügyével. S kérjünk bölcsességet, hogy felelősséggel és egymásért érzett szeretettel vegyünk részt e világ ügyeiben. LSK

ÉLEK!

Egy szimbólum és egy együttes Fiatalok, fiatalosan a fiatalokért (is)

Az ötlet nem új, hiszen voltak előzményei, csak egy újabb impulzus (lökés) kellett hozzá. Péntekenként az ifiórákon és a táborokban nagyokat szoktunk énekelni. Többen is gitározunk közöttünk és a zongora billentyűit sem kímélik. Szinte magától értődő volt, hogy az ünnepkörökhöz kapcsolódóan a muzsika segítségével szólunk Jézus Krisztusról, modern, fiatalok számára vonzó stílusban.

Könnyűzenét játszunk. Időközben kibővült a zenekar, így igényesebb módon tudjuk megformálni a darabokat. Van dobodunk, basszusgitárosunk, trombitásunk, és fuvolistánk is, ill. hangtechnikus felel a jó hangzásért. Némelyek magánénekeket vesznek, mások más együttesekben is megcsillantják tehetségüket.

Nem homogén csapat ez, de összeköt a zene szeretete, és sok mindenben egyet értünk. Többen még keresik Jézust, szeretnének többet megtudni Róla. Nekik még sokkal több a kétségük, kérdésük, mint a hitük és bizalmuk. Persze megtért, hívó fiatalok is vannak közöttünk, akik már tapasztalták az Úr Jézus végtelen, megbocsátó szeretetét a saját életükben, és Rá tudnak hagyatkozni mindennapjaikban.

A jelképünk, melyet Gulyás Zsolt barátunk rajzolt meg számunkra, egy kis magyarázatra szorul. A Zsidókhoz írt levélben (4.12) olvassuk: Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál.

Mezőberényi s orosházi fiatalok, a - kard két éle - olyan énekeket adunk elő, melyeknek sokszor bibliai igevers a szövege, vagy azt szeretné továbbadni. Egy másik helyen azt olvassuk a Szentírásban, hogy „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” Gal, 2,20 A kereszt, a kard és az élet így függ össze.

Ez a célunk: hogy hallgatóink között minél többen mondhassák majd el, hogy Isten igéje átforgalmazta az életüket és új életre születtek. Egyikünk így vallott: *Miért jó nekem az Élek együttesben? Nagyon jó az Úrnak énekelni, együtt örülni a többiekkel. Örülök, hogy örömeimet Isten felé énekkel is kifejezhetem, és a dalokon keresztyűl az emberek felé is elmondhatjuk (énekelhetjük), mit tett velünk Jézus, milyen szeretetet, örömet és békeséget kaptunk Tőle.*

2004-ben húsvétkor, reformáció ünnepén és karácsonykor zenéltünk „közönség előtt”, még név nélkül. 2005-ben már a „Pünkösdi fesztivállal” is kibővült az eseménynaptárunk, de hívtak bennünket a szolnoki „Élő vizet ingyen” missziói napra is. Legutóbb a keresztyén könnyűzenei „Jubál fesztiválon” jártunk Gödöllőn, és az azt követő Reformációi emlékünnepeken is megszólalt a csapatunk.”

December 24-én, éjjel fél 12-kor templomunkban adunk elő egy karácsonyi összeállítást, melyre szeretettel hívjuk az Olvasót!

Aki szeretne hozzánk csatlakozni, szívesen látjuk!

BABÁK Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy "kis hívő", a másik egy "kis szkeptikus".

A "szkeptikus" azt kérdezi: - Te hiszel a születés utáni életben?

- Hát persze - mondja a kis "hívő". - Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket! - Képtelenség! - mondja a „szkeptikus”. - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet? - Pillanatnyilag még nem tudom - mondja a kis "hívő" -, de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Lehet, hogy a szánkkal fogunk enni és a lábunkkal fogunk menni!

- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a "szkeptikus". - Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkkal? Micsoda ostobaság! Ez egy furcsa ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!

- Hát persze hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni - mondja a kis "hívő".

- Soha sem fog működni! - véli a kis "szkeptikus". - Még soha senki nem tért vissza a születés után!

Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

-Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet - mondja a kis "hívő" -, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és Ő nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya? Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis "szkeptikus". Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezőnk, nélküle nem is létezhetnénk!

- válaszolja a kis "hívő". - Mire a kis "szkeptikus": - Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen! A kis "hívő" elgondolkozik egy pillanatra.

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja világunkat! Majd halkán hozzát teszi: - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!

Advent - 2005

„... élt egy ember... Igaz és kegyes ember volt, várta Izrael vigasztalását...” (Luk. 2,25)

Várni és keresni: a Bibliában különös hangsúlyt kap ez a két élethelyzet. Aki vár, lehet, hogy látszólag elfoglalja magát valamivel, de abban a pillanatban, ahogy várakozása beteljesülni látszik, teljes személyiségével a várakozás teljesülését jelentő esemény felé fordul.

A kereső ember pedig kész sok körülményt figyelmen kívül hagyni, hogy keresése minél eredményesebb legyen.

Várni és keresni: mindkettőnek van egy közös erőteljes vonása: az összpontosított figyelem.

Mindkét esetben megtalálható a: hamar, gyorsan, minél előbb!!

2005 – számunkra a várakozás és a keresés esztendeje volt?

Nagy kérdés Testvérem, hogy mit vártál és mit kerestél ebben az évben? Talán nagy várakozással és lehetőségek ezernyi keresésével indultál neki ennek az évnek. Vajon mára alábbhagyott az a feszítő-türelmetlen erő, ami át meg átszötte várakozásodat és keresésedet?

Annyi változás tette – tehette próbára figyelmünket – hitünket az év folyamán és talán volt úgy is, hogy csalódnunk kellett: sürgető várakozásunkra – keresésünkre nem jött megoldás.

De, ha a fenti bibliai idézetben szereplő emberre gondolok, akkor határozottan és nagy örömmel – biztatóan – jelenthetem ki: van megoldás!

Csak nem mindegy, hogy kit várunk és kit keresünk! Mert az egyetlen megoldás: JÉZUS KRISZTUS. Aki

Őt várja és keresi, az eljut a megoldáshoz. Ahhoz a megoldáshoz, amely meghozza a várva várt békességet és lelki egyensúlyt az ember személyes életébe.

Mindannyiunknak szüksége van megoldásra! Égetően sürgős ez életünkben! A megoldás kulcsa pedig ebben rejlik: Várni és keresni

– Jézus Krisztust!

Várni és keresni Őt minden pillanatban! Várni és keresni Őt úgy, ahogy az ember élete legdrágább

„hozzátartozóját” várja, és legféltebb kincsét keresi!

Várni Jézust, mint az övéért visszajövő – mihamarabb visszatérő győztes Királyt és keresni Őt, mint Szabadítót, Megváltót – addig, amíg nem késő!

Simeon nem várt hiába. Személyes bizonyágtételét olvashatjuk az Igében (Luk. 2, 29).

Ezért igazán érdemes Neked és nekem várni és keresni!

Szívós László

Ádvent egyben az egyházi év - a Szent András ünnepéhez (nov. 30.) legközelebb eső vasárnap, illetve annak előestéjével kezdődik. Négy hétből áll. Az ádvent szóban az eljön jelentésű latin advenio igére ismerhetünk.

Az ádvent nevet viseli a keresztény egyházban a Jézus születését megelőző időszak. Várakozás ez, az Úr, a Megváltó eljövételére. Ilyenkor egy lassan fokozódó feszültség jelenik meg a családban. A gyerekek az ádventi naptár édességeit bontogatva napról napra közeledni érzik az Ünnep eljövételét. Nekünk, felnőtteknek ezt az eljövetelet ádventi koszorúban fellobbanó gyertyafények jelzik.

A Bibliát olvasva szinte folyamatosan érezzük, hogy jelen van benne a várakozás. A zsidók évszázadok óta várták a Megváltó eljövételét. Az Ószövetségben jelenik meg ez a várakozás Krisztus első eljövételére.

Ha figyelmünket Isten felé fordítjuk, Krisztus folytonos eljövételére is ráismerhetünk a mindenkori Karácsonyban.

De egy harmadik várakozás is jelen van ebben az ünnepben. Várakozás a Krisztus második eljövételére az Utolsó Napon.

Felismerem-e ebben az ünnepben Krisztust? Közelebb tudok hozzá kerülni? Megérzek talán valamit misztériumból? Rá tudok hangolódni erre a Csodára?

Tudom, hogy gyarló emberként, csak önerőből mindez képtelenség. Ehhez Isten segítsége szükséges. Tudom, hogy többet kell Isten dolgaival foglalkoznom, jobban meg kell ismernem azt, akit várunk. Talán most sikerül. Ezt a megismerést kívánom mindannyiunknak.

Csirmaz Sándor

**ADVENTI
GYERTYA-
GYÚJTÁS
templomunkban
szerdánként
17 órakor**

November 30-án,
December 7-én,
December 13-án,
december 20-án,

**30 perc
meghittség
Istent keresőknek,
csendre vágyóknak,
ünnepre készülőknak.
Neked! Önnek!**

VISSZAPILLANTÓ

11 fiatal konfirmált ebben az évben, örömről, hogy jól érzik magukat a gyülekezeti közösségben, sőt barátait is hívják az alkalmakra.

Simontornyára szerveztük meg gyermek- és ifjúsági táborunkat. Ezen a július közepi héten összesen 52-en voltunk. Hisszük, hogy fáradozásunk nem volt hiábavaló. Jövőre a gyermekeknek és a fiataloknak külön táborokat szervezünk, hogy még jobban oda tudjunk figyelni minden korosztály lelki szükségleteire, s több mélyebb, személyes beszélgetésre kerülhessen sor. Imádkozzunk az ifjúságért, hogy minél többen döntsenek az Úr Jézus mellett!

Augusztus elején ismét megrendeztük egyházmegyei zenei táborunkat. Mössingenből a CVJM Fúvósköre ismét vendégünk volt, így naponta 60 fő ült le ebédelni- vacsorázni... A hetet jótékonyági koncerttel zártuk a II. ker. Ev. Templomban, és egy istentisztelettel a magyar növendékek és családjaik körében. Köszönet a hangszeres órákat adóknak, és mindenkinek, aki a hét színes programjában segített; jelenlétével, munkájával hozzájárult megvalósításához! Ha Isten engedi, jövőre újra együtt szeretnénk lenni.

Hálaadó istentiszteletünket október 2-án tartottuk meg, köszönjük az adományokat!

Országos Evangélizáció volt a Deák téren október 9-én. Sajnos nagyon kicsi érdeklődés kísérte ezt az alkalmat gyülekeztünk részéről. Pedig mindannyiunk számára aktuális témája volt a napnak: Jézus üzen.

Jubál fesztiválon jártunk az Élek együttessel október 29-30-án. A valóban „fergeteges hangulatú” találkozót 15 éve rendezik meg Gödöllőn a Művelődési Központban. Ebben az évben tizenöt keresztyén zenekar vett részt rajta, s vasárnap délutánra már a fiatalokkal zsúfolásig megtelt nézőtér előtt énekeltek és zenéltek Istenünk dicséretére!

„Mitől szép? Mitől jó?” címmel rendeztek konferenciát november 12-13-án Debrecenben, melyen több felnőtt hölgy vett részt gyülekezetünkben. Az USA-beli előadók két napon át kb. 6000 keresztyén nőnek adtak át fontos mondandókat a házasságról, női voltunkról a Szentírás fényében.

TÁNC JÉZUSSAL

Meghökkenítő, sőt szentségtelen a gondolat? Sajnos nem én találtam ki. Debrecenben hallottam. November 12-én és 13-án a Főnix csarnokban felekezeti közösségek közötti női konferenciát tartottak, ott hangzott el.

Ezen a konferencián több ezer nő vett részt. A szónokok: Linda Dillow, Nancy Barton és Lorraine Pintus az Egyesült Államokból érkeztek. Az előadások a jegyességről, házasságról, a házasság intim kérdéseiről szóltak, de az egyedülálló nők is választ kaptak néhány eddig agyonhallgatott, kényes kérdésre. Ezen a konferencián mondta az egyik előadó, hogy megtérése után számára az élet tánc Jézussal, az évszakokon át. Sajnos nem tudom szó szerint idézni, de a lényeg ez:

„Eleinte, amíg nem ismertem Jézust, néha átvettem a vezetést, az irányítást és a lábára léptem. Ilyenkor ő magához ölelt. Ez volt a tavasz. Aztán volt idő, amikor sötétségben, viharban kellett táncolni. Később beléptünk a meleg színek világába. Összeszoktunk, hagytam, hogy vezessen. Ez a nyár. Tudom, hogy eljön majd az ősz is, amikor majd ő táncol be velem az örökkévalóságba, miközben én a vállára hajtom a fejem.”

Így már nem is olyan szentségtelen a gondolat, ugye?

Kedves Olvasó! Jézus Önt is táncra hívja. Nincs nála megbízhatóbb partner. Ha engedi, hogy Ő irányítsa az ön lépéseit, akkor napfényes és viharos napokon is biztonságban érezheti magát. Ragadja meg az Ő kinyújtott kezét! Kérem, tegyen egy bátor lépést Felé, és jöjjön el közénk.

Szabó Mária

Falu Tamás: Valaki

Itt valaki vigyáz rám,
Elsimítja a párnám.

Fölemel, ha elestem,
Megtámasztja a lelkem.

Világosban, sötétben
Irányítja a léptem.

Érzem szívem táján át
Daktiloszkópiáját.

A szélben száll, mint porszem
Mindenütt van, s sehhol sem.

Ha majd lehull az est rám,
Ő fújja el a gyertyát.

„E” és „É” betűs rejtvény

A sorok kitöltése után a megfejtést a vastag kerettel kiemelt betűk összeolvasásával kapjuk. A szó egy Jézusra utaló jelkép az Ószövetségből. A szürke betűket felfelé összeolvasva megkapjuk egy ehhez kapcsolódó személy nevét is. (Segíthetnek a következő bibliai fejezetek: Lk 1, Mt 8, 1Sám 5, 1Kor 3, Mt 2, 1Móz 5.)

Gyermeksarok

1.	E									
2.	E									
3.	E									
4.	E									
5.	É									
6.	E									
7.	E									
8.	É									

1. Ő mondta Máriának: „Áldott a te méhednek gyümölcse”. Az „útkészítő” János édesanyja.
2. A perzsa Ahasvérós király zsidó felesége, aki életét kockáztatva megmenti népét a kiirtástól.
3. „Az emberek pedig ..... és ezt mondták (Jézusról): »Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmeskednek neki?«”
4. Isten ládája ebbe a filiszteus városba került. Amíg vissza nem küldték azt méltó helyére, halálos fekélyek gyötörték a lakosokat.
5. „Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs ....., alapot vettem, de más épít rá.”
6. „Örömhír” – bibliai szóval.
7. Ide menekültek az Úr Jézus szülei Heródes elől.
8. Ósatya, aki Istennel járt, és egyszer csak eltűnt, mert Isten magához vette.

BÁR LEHETNÉK

**Bár lehetnék fényes csillag
Betlehemi égen!
Mindenkinek mutatnám az
Utat a sötétben.**

**Bár lehetnék kicsi jászol,
Puha szalmafekhely!
Átölelném az Úr Jézust
Mind a két kezemmel.**

**Bár lehetnék, bár lehetnék
Tiszta szívű gyermek!
Kérlek téged, drága Jézus,
Bennem is szüless meg!**

Iványiné Sinka Magdolna

A Gyermeksarok rovat a Vetés és Aratás Evangéliumi folyóirat 42. évf. 4. számából való

**Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.
Titusz 2,11**

Sokan azt is szeretjük a karácsonyban, hogy a fenyőillattal együtt finom mézeskalács illat lengi be otthonunkat. Szegfűszeg, narancs, fahéj és gyömbér- mintegy felidéznek számunkra az első karácsony hangulatát, amikor aranyat, tömjént és mirhát vittek a bölcsek ajándékképpen az Úr Jézusnak. Könnyű, sokáig elálló sütemény, amiből nem csak karácsonyfadíszeket készíthetünk, hanem egy kis kezűgyességgel akár templomot is. Ha szeretnénk közösen készülni az ünnepre, díszítsük együtt cukormázzal egy csöndesebb estén. Íme a receptje (Kétszeres mennyiséget vegyünk, hogy a sütés után is maradjon belőle...)

25 dkg méz, 10 dkg vaj, 10 dkg cukor, 1 tojás, 2 tojás sárgája, 1 csapott kávéskanál szóda-bikarbóna vagy szalalkáli, kb. 50 dkg liszt, fűszerek.

A mézet felforrósítjuk, beletesszük a vaját és cukrot, és a fűszereket (ízlés szerint őrölt fahéj, szegfűszeg, gyömbér, vanília, reszelt citrom- és narancshéj) majd a masszához keverjük a tojásokat, végül hozzáadjuk a szóda-bikarbónával elkevert lisztet. A nyúlós, ragadós tésztát legalább 6 órán át, vagy pedig egy egész éjszaka pihenni hagyjuk. Fél cm vastagságúra nyújtjuk, és csillagot, szívet, csengőt, fenyőt formázunk belőle kiszűrők segítségével. Pár perc, amíg kisül. Még forrón 1 tojás sárgája és 1 kanál tejföl keverékével megkenjük, hogy szépen csillogjon. Ha az egésszel elkészültünk, cukormázzal díszíthetjük, és 1 tojásfehérje keményre vert habjához 10-12 dkg átszitált porcukrot és pár csepp ecetet adunk. Cérnára fűzve a fenyőre akaszthatjuk.

Kellemes perceket, sok sikert és jó étvágyat!

„AZ ÚR KÖZEL”

**Minden kedden
17 órakor áhítatot
tartunk a gyülekezeti
teremben, melyen
vendég igehirdetők
végzik a szolgálatot.
Nov. 29. Győri Péter
Szolnok,
Dec. 6.**

**Németh Mihály
Békéscsaba,
Dec. 13.**

**Deméné Gede Erika
Szarvas-Újtemplom,
Dec 20.**

**Liptákné Gajdács Mária
békéscsabai
kórházlelkész érkezik
majd közénk!
Jöjjenek el és
hívogassanak ezekre
az alkalmakra.**

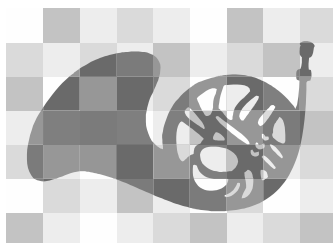
**Készüljünk lélekben
együtt az ünnepre!**

**ADVENTI KONCERT
December 18-án,
vasárnap, 15 órakor
az I. kerületi
Evangélikus
Egyházközség
Templomában**

**Közreműködnek:
a gyülekezet ifjúsági
és felnőtt
rézfúvós-együttese
Matajsz János karnagy
vezényletével**

**Vendég-igehirdető:
Tóth Imre
református lelkipásztor**

**30 PERC MEGHITTÉSÉ
adventi
gyertyagyújtás
templomunkban
minden adventi
szerdán.**

**(Nov. 30-án, dec. 7-én,
14-én, 21-én)**

**Isten-keresőknek,
csendre vágyóknak,
megfáradtaknak,
ünnepre készülőknek.**

**Neked! Önnek!
Mindannyiunknak!**

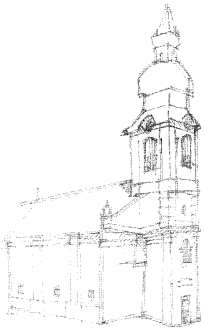
**GYÜLEKEZETÜNK VOLT
LELKÉSZE**

**Bácskai Károly
budahegyvidéki
lelkész lesz az
igehirdető advent
2. vasárnapján
(december 4-én)
délelőtt 10 órakor az
istentiszteleten,
és a 15 órakor
kezdődő
szeretetvendégségen
is ő tart előadást.**

**December 17-én, szombaton 14 órától
a Német Hagyományápoló Egyesület
karácsonyi kézműveskedést, játszóházat
szervez a klubhegységben.**

**Szeretettel várjuk a gyermekeket,
családokat!**

Ünnepi alkalmaink

Dec. 23- án, 15 órákor – „Gyermekek karácsonya”

Dec. 24 – én, 17 órákor- Szentesti istentisztelet

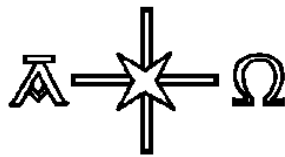
Dec. 24 –én, 23. 30 - Éjféli betlehemes –

a fiatalok(Élek együttes) zenés előadása

Dec. 25-én, 10 órákor- Karácsonyi istentisztelet (úrvacsora)

Dec. 26 –án, 10 órákor – Karácsonyi istentisztelet

Dec. 31 – én, 17 órákor- Óév esti istentisztelet

Jan. 1 – jén, 10 órákor - Újévi istentisztelet (úrvacsora)

MINDEN GYÜLEKEZETI ALKALMUNKRA

szeregettel hívunk és várunk mindenkit!

Áldott ünneplést kívánunk!

I. Kerületi Evangélikus Egyházközség